Geachte raads-, commissie leden en aanwezigen,

Afgelopen zaterdag stond in het Eindhovens Dagblad een twee-paginagroot artikel, waarin te lezen valt dat 'het mis is op het platteland'.

Wij, als bewoners van De Weieven, kunnen dat beamen, ons gebied heeft lange tijd geen zorg gehad die het wel verdient: om een goede balans te creëren tussen de mens, veehouderij, landbouw, natuur, milieu, fauna en cultuurhistorische waarden. Door al het beleid van de afgelopen jaren, zoals de herstructurering, de herverkaveling, en de voorbereidingen rondom het LOG gebied, is het gebied ernstig verarmd.

Wij zijn dan ook heel trots op het feit dat we hier als een doorsnede van alle bewoners, burgers, veehouders en ondernemers, nog steeds gezamenlijk staan. Want zoals je kunt lezen in de krant, staan in bijna alle 60 knelpunten in Noort Brabant veehouders en burgers lijnrecht tegenover elkaar.

Wanneer je onderdeel uitmaakt van een samenleving, zorg je voor elkaar en dat is iets wat wij in het buitengebied heel goed kennen. Dat werkt voor de gemeente Meierijstad net zo, dat heet een zorgplicht. En daarbij werkt het voorzorgsbeginsel in de besluitvorming, over onderwerpen waarbij risico's voor mens en milieu niet uitgesloten kunnen worden.

En dat is bij dit specifieke initiatief heel duidelijk het geval. De Weieven is op dit moment al een urgentiegebied en met dit initiatief erbij verworden we echt tot een industrieel gebied. Met alle risico's die daarbij horen.

Wij als bewoners, hebben gemeend, als onze zorgplicht naar de gemeente toe, de gemeente en haar raadsleden zo goed mogelijk te voeden met alle informatie die wij hebben gevonden, hebben onderzocht en hebben laten uitzoeken door onze advocaten en deskundigen. Zodat het college, en u als raadsleden, met een juiste basis haar afweging kan maken.
De belangrijkste conclusies daarvan zijn:

- Dat het een bevoegdheid voor de gemeente Meierijstad is, om mee te werken aan dit initiatief, en géén plicht.
- Dat de gemeente Meierijstad op elk moment beargumenteerd 'nee' kan zeggen tegen dit initiatief.
- Op het moment dat de gemeente beslist om geen medewerking te verlenen, de gemeente niet aangesproken kan worden over mogelijke schade. "Het staat u als raadsleden namelijk vrij om te beslissen over de vraag of een dergelijk bedrijf in uw gemeente wenselijk is in het kader van de goede ruimtelijke ordening".
- Dat er oplossingen zijn om een 'nee-spoor' te bewandelen. Namelijk: sinds het moment in 2016 dat de aanvraag formeel is ingediend, heeft het college de mogelijkheid gehad om 'een besluit op de aanvraag te nemen, om niet mee te werken aan dit initiatief'. Ook nu.
- Dat de provincie bereid is, mee te werken aan een schadeloosstelling, bij een gezonde oplossing.
- Dat er geen enkel college-, of raadsbesluit terug te vinden of overhandigd is, in de periode van 2007 tot heden, die handelt over, of betrekking heeft op dit initiatief.

Daarnaast hebben wij een achtergrondgeuronderzoek uit laten voeren door deskundigen, waaruit blijkt dat:

- De achtergrondgeurbelasting in ons gebied ver overschreden wordt, ook zonder de realisatie van alle liggende vergunningen, en dus zeker met het huidige initiatief erbij.

- Dat er nu reeds verschillende burgerwoningen in de Weieven zijn, met meer dan 15 veehouderijen in een straal van 1 km; de zgn. 'hotspots', waarvan de GGD aangeeft dat dergelijke situaties absoluut voorkomen moeten worden.

De gemeente heeft de GGD een gezondheidskundige beoordeling laten uitvoeren, die de resultaten van ons eigen onderzoek bevestigen en uitbreiden.

- De gezondheidsraad heeft al in 2012 een gezondheidskundige advieswaarde voor endotoxine geadviseerd. Dit is inmiddels opgenomen in het toetsingskader voor dergelijke initiatieven. En daaruit blijkt dat er binnen het endotoxine afstandscriterium welk gehanteerd wordt voor dit initiatief, een gevoelig object ligt, zijnde een bedrijfswoning. Dit houdt in dat teveel schadelijke bacteriën in het fijnstof aanwezig zijn, die voor een risico voor een besmetting van dier op mens kunnen zorgen.
- Daarnaast is de Weieven nu al een endotoxinerisicogebied. Dit houdt in dat er nu al sprake is van een teveel aan bacteriën in de lucht, die kunnen zorgen voor een nieuwe besmettelijke ziekte voor de mens.

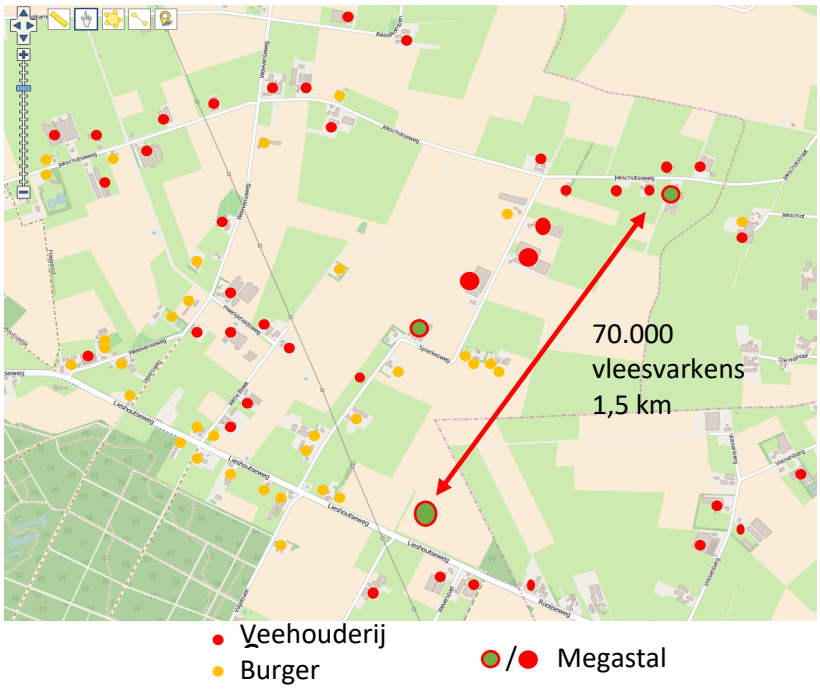
"Er is daarom een indicatie, dat de activiteit van de initiatiefnemer een risico voor de gezondheid kan hebben. In dat geval moet hier op basis van het voorzorgsbeginsel, volgens de jurisprudentie, rekening mee worden gehouden in de besluitvorming. Gelet op het voorzorgsbeginsel en gelet op het huidige kennisniveau verzet een goede ruimtelijke ordening zich dan ook tegen de vestiging van nog een grootschalige intensieve veehouderij in deze reeds zwaar belaste omgeving".

De GGD geeft aan in haar conclusies:
"Roep een halt toe aan de toename van het aantal bedrijven, bij meer dan 15 veehouderijen in een straal van 1 km rondom burgerwoningen én zoek oplossingen naar het terugdringen van de emissies van de aanwezige bedrijven. Zet in op een gebiedsgerichte benadering."
De GGD geeft hiermee aan, dat er een halt toegeroepen moet worden aan de toename van bedrijven in de Weieven.

Hoe ziet ons gebied er uit: ca. 7 km² (3 bij 2,3 km) met 60 stallen, 90.000 varkens, 5.000 nertsen, 6.500 koeien, 250.000 kuikens, 800 geiten/schapen, 5.500 konijnen.
En daarbij nog 24.000 varkens in vergunde maar nog niet gerealiseerde situaties.

Wanneer alle vergunde situaties gerealiseerd zijn, én dit initiatief erbij, zouden er 130.000 varkens moeten zijn.

Op een afstand van 1,5 km staan er dan 6 megastallen, met in totaal 70.000 vleesvarkens: de Spierkesweg is daarmee volgebouwd.

De provincie heeft zich tweemaal gekeerd tegen dit initiatief, en heeft ook de gemeente Meierijstad in september 2016 gemaand om dergelijke trajecten te stoppen of in ieder geval stil te leggen, omdat “het niet meer aan de samenleving uit te leggen is, dat we nu vergunningen verlenen, terwijl binnenkort kan blijken dat door het verschijnen van nieuwe gezondheidsonderzoeken, nieuwe of grotere knelpunten aangaande gezondheid zijn ontstaan. Knelpunten, die dan vervolgens weer met veel geld moeten worden opgelost.” Aldus de provincie.

Maatschappelijk gezien, is een dergelijk initiatief niet meer aanvaardbaar.

Wat betekent dit nu voor ons als bewoners:
Voor burgers betekent het een verdergaande verslechtering van de luchtkwaliteit, waarvan de geur het meest prominent aanwezig is: niet meer buiten kunnen zitten ’s avonds, ’s nachts de ramen dicht moeten doen omdat er een geurgolf naar binnen komt, geen bezoek meer kunnen ontvangen. De continue zorg over de gezondheid van het gezin. Het niet meer kunnen verkopen van de woningen.

Voor de ondernemers van ons gebied, zijn er geen mogelijkheden meer om de eigen activiteiten uit te kunnen breiden en/of uit te voeren, het niet meer kunnen ontvangen van de klanten, omdat de luchtkwaliteit simpelweg te slecht is. Het verloren gaan van het eigen pensioen, omdat het eigen huis daar een onderdeel van uitmaakt.

Voor de zittende veehouderijen, de gezinsbedrijven, betekent dit dat er absoluut geen mogelijkheden meer zijn om het eigen bedrijf uit te kunnen breiden, al was het maar voor de autonome groei, laat staan om het bedrijf nog te kunnen verkopen. Daarnaast worden de zittende boeren aangesproken en aangekeken door de grootschalige ontwikkelingen in het gebied. Het is wetenschappelijk aangetoond dat het risico van besmetting van dier op dier wordt bevorderd wanneer de afstand tussen veehouderijen kleiner is dan 1.000 m; wat inhoudt dat bij uitbraak van dierziektes deze veel moeilijker beheersbaar worden door de omvang en de concentratie. En het extra risico dat de veehouderijen lopen doordat de overheid wil gaan sturen op vee dichtheid in het gebied.

Kort samengevat betekent deze ontwikkeling een ramp voor de Weieven, op het gebied van leefbaarheid, de sociaal veilige woonomgeving en de economische stabiliteit.

Wij hebben ons huiswerk gedaan.
Wij weten dat deze ontwikkeling juridisch gezien niet haalbaar is. Dat deze ontwikkeling maatschappelijk onaanvaardbaar is. Wij weten als bewoners van De Weieven, dat dergelijke ontwikkelingen ons gebied én haar bewoners de das omdoet. Wanneer een gebied verarmt, verarmen de bewoners. En dat is voor ons onaanvaardbaar.

Het is april 2017, jullie zijn de nieuwe gemeenteraad van Meierijstad. Er ligt een aanvraag uit 2016. Wij vragen de gemeente Meierijstad, om de verantwoordelijkheid te nemen voor ons gebied. Dat houdt in dat er geen medewerking verleend wordt aan dit plan.
En wanneer de gemeente kiest om wel mee te werken aan dit plan, dienen in het kader van het voorzorgbeginsel en zorgvuldig bestuur, oplossingen te worden geboden voor de zittende veehouderijen, ondernemers en burgers.

Ik dank u voor uw aandacht.